

Sygn. akt. VI K 10/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 sierpień 2018r.

Sąd Rejonowy w Lesku, Zamiejscowy Wydział VI Karny z siedzibą w Ustrzykach Dolnych w składzie:

Przewodniczący SSR Lidia Różycka -Sroka

Protokolant Izabela Malinowska

po rozpoznaniu w dniach 22.03.,26.04.,28.06., 28.08.2018r., w Ustrzykach Dolnych, na rozprawie sprawy

A. G. (1) - c. B. i R. z domu M., ur.(...) w O., obywatelstwa polskiego, karanej, pesel (...)

oskarżonej o to, że:

w okresie od dnia 01.10.2016r. do dnia 23.01.2017r. w m. U., woj. (...) w budynku lokalu „B.” D. T. (1), ul. (...) bez numeru, (...)-(...) U., działając jako prezes spółki z o.o. H. Quiz (...) z siedziba w R. przy ul. (...), zarejestrowanej w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem KRS (...), urzędzała gry na automacie do gier o nazwie A. (...) o nr (...),w ten sposób, że wynajęła powierzchnię użytkową w lokalu „B.” D. T. (1), ul. (...) bez numeru, (...)-(...) U., gdzie wstawiła ww. automat udostępniając go nieokreślonymu kręgowi adresatów, z naruszeniem przepisów art. 6 ust.1, art. 14 ust.1 i art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (Dz. U z 2015r. poz. 612 z póź.zm.) tj. poza kasynem gry, bez wymaganej koncesji i bez rejestracji przedmiotowego automatu do gier przez właściwego naczelnika urzędu celnego

tj. o czyn z art. 107 §1 kks

I. u z n a j e oskarżoną A. G. (1) za winną popełnienia czynu zarzucanego jej aktem oskarżenia, a stanowiącego przestępstwo z art. 107 §1 kks i za to na podstawie art. 107 §1 kks w zw. z ar. 23 §1 i §3 kks

s k a z u j e

ją na karę grzywny w liczbie 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych,

II. na podstawie art. 29 pkt. 2 kks i art. 30 §1 i § 5 kks i art. 31 §1a kks **orzeka** przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci:

- automatu do gier o nazwie A. (...) o nr (...), z zawartością środków pieniężnych w kwocie 705,00 złotych,
- kluczy do automatu w ilości 7 sztuk,

III. na podstawie art. 627 kpk oraz art. 3 ust. 1 ustawy „o opłatach w sprawach karnych” z dnia 23.06.1973 r. (Dz.U. z 1983r. Nr49, poz.223 z zm.) **zasądza** od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 514,19 (pięćset czternaście, 19/100) złotych oraz opłatę w kwocie 300,00 (trzysta) złotych.

Sygn. akt VI K 10/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 28 sierpnia 2018 roku

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. G. (1) w okresie od 6 lipca 2016r. do 23 stycznia 2017r. pełniła funkcję Prezesa Zarządu spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R. przy ul. (...), zarejestrowanej w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem KRS (...). Firma ta prowadziła działalność m.in. w zakresie wynajmu i dzierżawy maszyn, urządzeń i dóbr materialnych, związaną z zarządzaniem urządzeniami informatycznymi, a także działalność komercyjną i pozostałą działalność rozrywkową i rekreacyjną. Na rzecz (...) Sp. z o.o. nie została wydana koncesja ani zezwolenie na urządzenie lub prowadzenie gier na automatach, w rozumieniu art. 2 ust. 3 ustawy o grach hazardowych.

Z dniem 1 października 2016 roku działając w imieniu spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R. A. G. (1) zawarła z D. T. (1), prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Bistro Na (...) D. T. (1) umowę dzierżawy powierzchni w lokalu Bistro Na (...) zlokalizowanym przy ul. (...) b/n w U.. Celem dzierżawy było umieszczenie w lokalu urządzeń zwanych Q., które zgodnie z umową miały służyć do organizowania konkursów wiedzy powszechnej. Strony ustaliły czynsz dzierżawny w wysokości 36% od sumy dochodów uzyskanych z uruchomionych urządzeń. Po podpisaniu umowy automat do gier o nazwie A. Q. o numerze (...) został zainstalowany w Bistro Na (...), w miejscu zapewniającym dostęp dla nieograniczonego kręgu odbiorców w godzinach otwarcia lokalu.

W dniu 23 stycznia 2017 roku funkcjonariusze Urzędu Celnego w K., realizując postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Lesku z dnia 19 października 2016r. dokonali przeszukania pomieszczeń ww. baru, w trakcie którego ujawnili wskazany automat do gier A. Q. o nr (...). W ramach przeprowadzanego wówczas eksperymentu podjęto próbę jego uruchomienia. Funkcjonariusze celni stwierdził wówczas, że automat ten jest urządzeniem elektronicznym, wymagającym podłączenia do prądu oraz sieci internetowej. Wyposażony w akceptor banknotów i wrzutnik monet do zakredytowania gry oraz rynienkę/kuwetę umożliwiającą wypłatę wygranych. Funkcjonariusze wprowadzali banknoty i monety, jednak środki pieniężne nie zostały przyjęte, a na monitorach pojawiały się jedynie informacje serwisowe. W związku z powyższym, z uwagi na brak połączenia z serwerem zewnętrznym nie udało się rozpocząć gry. Po otwarciu pojemnika znajdującego się wewnątrz aparatu zatrzymano znajdujące się w nim środki pieniężne w łącznej kwocie 705 złotych. Automat ten został przewieziony na przechowanie do magazynu depozytowego Urzędu Celnego w K.. Dnia 31 maja 2017r. Dział Laboratorium (...) - Skarbowego w P. przeprowadził jego badanie, podczas którego ponownie stwierdzono, iż możliwość rozegrania gier została zablokowana. Automat ten został tak zaprogramowany, by za pośrednictwem zewnętrznego serwera umożliwiać właścicielom pełną kontrolę nad jego działaniem. Bez połączenia sieciowego rozegranie gry nie było na nim możliwe. W trakcie badania udało się jednak ustalić, iż oprogramowanie zainstalowane na przedmiotowym urządzeniu to (...)1.0 i jest to standardowe oprogramowanie, jakim posługują się automaty wykorzystywane przez firmę (...) Sp. z o.o. Bazując na wiedzy pozyskanej podczas eksperymentów przeprowadzanych na tym oprogramowaniu wcześniej w laboratorium, udało się odtworzyć przebieg gry na rzeczonym Q.. Ustalono, iż po zakredytowaniu konta gracz w pierwszej kolejności dokonywał wyboru konkretnej gry zwiualizowanej przez kręcące się bębny oraz ustalał jej stawkę. Następnie wybrane punkty pobierane były z zakredytowanych środków, a w ruch wprawiano bębny z symbolami. Ich zatrzymanie następowało samoczynnie. Grający nie miał żadnego wpływu ani na układ symboli powstały na bębnach po zatrzymaniu, ani na czas trwania losowania. W przypadku pojawienia się układu wygrywającego wyświetlone zostawało pytanie o wartości wybranej na początkowym etapie. Gdy zaś układ symboli nie był wygrywający wartość pytania wynosiła 1 pkt. Gracz mógł, ale nie musiał udzielać odpowiedzi na pytania. Jeśli zdecydował się odpowiadać i udzielił prawidłowej odpowiedzi, na jego koncie pojawiały się dodatkowe punkty, odpowiednio do wartości pytania. Gdy padła błędna odpowiedź, ilość punktów w liczniku nie ulegała zmianie. Odpowiadanie na pytania nie było warunkiem kontynuowania gry, bowiem etap ten można było każdorazowo pominąć, a pojawiające się pytanie skierować do banku pytań i po ustaleniu stawki kolejnej gry ponownie wprowadzić w ruch obrotowy bębny z symbolami, przy czym za każdym razem ich zatrzymanie następowało samoistnie. Istniała możliwość zamiany pytań zgromadzonych w banku na jedno o wartości punktowej równej sumie stawek za poszczególne pytania. Po udzieleniu poprawnej odpowiedzi uzyskane punkty trafiały do licznika. Co istotne, przed udzieleniem odpowiedzi możliwe

było skorzystanie z „koła ratunkowego”, stanowiącego podpowiedź w postaci procentowego wskazania statystycznie częściej udzielanej odpowiedzi. Zgromadzone punkty grający mógł wykorzystywać do dalszej gry, bez konieczności ponownego kredytowania. Miał także możliwość zamiany ich na wygraną, wg przelicznika 1 pkt = 0,10 zł. Automat dokonywał wypłaty w monetach o nominale 5 zł za pomocą wyrzutnika, tzw. „hoppera”.

W sprawozdaniu z przeprowadzonego badania stwierdzono, iż rozgrywane na automacie gry pozwalają na uzyskanie wygranych rzeczowych w postaci punktów gromadzonych na koncie grającego i pieniężnych. Przy tym mają charakter losowy, ponieważ gracz nie ma żadnego wpływu na wybór symboli na bębnach ani na ich układ jaki powstaje w chwili zatrzymania losowania. Rozpoczęcie gry możliwe jest dopiero po zakredytowaniu urządzenia. W związku z powyższym, gry prowadzone na automacie o nazwie A. Q. zawierają się w definicji gier na automatach określonej w art. 2 ust. 3 ustawy o grach hazardowych, zaś możliwość rozpoczęcia nowych gier za punkty otrzymane w wyniku wygranej zawiera się w definicji wygranej rzeczowej określonej w art. 2 ust. 4 ustawy o grach hazardowych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie protokołu eksperymentu procesowego (k. 37-39), protokołu przeszukania, spisu i opisu rzeczy (k. 32-34), ramowej umowy dzierżawy powierzchni lokalu Bistro Na (...) w U. z dnia 01.10.2016r. (k. 52-55) oraz kserokopii faktur z rozliczeń Spółki z D. T. (1) (k. 337-340), sprawozdania z badań automatu A. Q. o nr (...) (k. 210-211), zeznań świadków D. T. (1) (k. 331v-332, 369v-370), E. T. (k. 330v-331). Ł. S. (k. 332-333v), S. S. (k. 368v-369) oraz R. Z. (k. 369).

Znajdujące się w aktach sprawy dowody z dokumentów potwierdzają dokonanie przez funkcjonariuszy Urzędu Celnego w K. czynności służbowych związanych z zatrzymaniem automatu do gier wraz z zawartością oraz charakter urządzanych na nim gier, a także fakt, iż urządzenie to działało i przynosiło zysk, którego część wypłacana była wydierżawiającemu jako czynsz. Zeznania powołanych powyżej świadków należało uznać za wiarygodne, bowiem wszyscy zgodnie wskazali, iż automat do gier znajdował się w lokalu B. Na (...) w U., w miejscu ogólnodostępnym dla nieograniczonego kręgu osób w godzinach otwarcia. Jego chwilowy brak, który podczas kontroli w dniach 7 i 15 grudnia 2016r. stwierdzili funkcjonariusze służby celno-skarbowej mógł wynikać z przekazania urządzenia do naprawy. Jak zeznał właściciel lokalu D. T. (1), automat co jakiś czas psuł się i wtedy przyjeżdżał serwisant, który naprawiał go na miejscu lub zabierał do naprawy oraz, że poza okresem, kiedy automat znajdował się w naprawie cały czas był umieszczony w jego barze, dostępny dla klientów, którym wypłacał wygrane w postaci pieniężnej. Świadek zeznał ponadto, iż kwoty na fakturach za dzierżawę, które stanowiły 36% dochodu uzyskanego przez automat były mu wypłacane od października 2016r. do stycznia 2017r., kiedy to zgłosił wydierżawiającemu, że automat został zabrany przez urząd celny. (zeznania świadka D. T.- k. 331v-332, 369v-370, kserokopie faktur z rozliczeń spółki z D. T. (1) k. 337-340).

Oskarżona nie stawiała się na terminy rozprawy i nie składała wyjaśnień w toku postępowania sądowego. Na etapie postępowania przygotowawczego nie przyznała się do zarzucanego jej czynu, skorzystała z przysługującego jej prawa do odmowy składania wyjaśnień i udzieliła odpowiedzi jedynie na pytania obrońcy, odwołując się przy tym do wyjaśnień złożonych w tożsamym postępowaniu prowadzonym przez (...) Urząd C.-Skarbowy we W.. Swoje stanowisko przedstawiła także na piśmie. Wskazała, iż automat służył do organizowania konkursu wiedzy powszechnej, w którym uczestnik wykupywał prawo do udziału, a następnie odpowiadał na pytania dla zabawy i w celu zdobycia wiedzy, otrzymując na koniec nagrodę. Każde pytanie miało swoją wartość, wyrażoną w punktach, przyznawanych grającemu po udzieleniu prawidłowej odpowiedzi. Otrzymanie nagrody nie było możliwe w inny sposób. Zdaniem oskarżonej pojawiające się na ekranie bębny stanowiły jedynie wizualizację, mającą przyciągnąć klientów do nowej formuły zabawy w postaci konkursu wiedzy. Wirtualne bębny układały się na ekranie zgodnie z wartością nagrody za dane pytanie, jako ich pochodna, nigdy zaś same nie definiowały tego parametru. W ocenie A. G. (1) wynik gry nie był uzależniony od losowania, a od wiedzy grającego. Uczestnik konkursu znał wartość pytania przed jego wyświetleniem i udzieleniem odpowiedzi, a także w każdej chwili mógł konkurs zakończyć. Sam automat pełnił jedynie funkcję terminala płatniczego, bowiem cały konkurs rozgrywał się na serwerze, zatem nie sposób było wpłynąć na wynik konkursu. Powołując się m.in. na przedłożoną do akt opinię techniczną Instytutu (...) w W. A. G. (1) podała, iż konkurs wiedzy powszechnej odtwarzany na urządzeniu nie stanowi gry losowej w rozumieniu przepisów ustawy o grach hazardowych, bowiem wynik końcowy zależał wyłącznie od obiektywnie weryfikowanej wiedzy uczestnika, a

nie od przypadku. W związku z powyższym, Q. jako urządzenie, które nie służyło do organizowania gier hazardowych nie wymagało rejestracji w urzędzie celnym. (protokół z przesłuchania A. G.- k. od 294 do 298, wyjaśnienia pisemne k. od 185 do 288)

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom przedstawionym przez oskarżoną i nie przychylił się do prezentowanego przez nią stanowiska, pozostającego w sprzeczności z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. W ocenie Sądu gry losowe urządzone na automacie A. Q. zostały jedynie wzbogacone o pytania sprawdzające wiedzę uczestników, ale w dalszym ciągu stanowiły gry hazardowe. Nie różniły się w żaden sposób od znanych dotychczas gier na automatach i opierały się na przypadku, wypełniając definicję z art. 2 ust. 3 ustawy o grach hazardowych. Mimo możliwości udzielania odpowiedzi na pytania, bazę gry stanowiło losowanie symboli znajdujących się na bębnach, na które użytkownik nie miał żadnego wpływu i których nie mógł ominąć, bowiem przycisk/ikonka na pulpicie – quiz bez wizualizacji, był opatrzony symbolem „wkrótce” co świadczyło o tym, iż opcja ta nie jest dostępna, a ma być dostępna w przyszłości. O tym, że pytania stanowiły jedynie dodatek świadczy fakt, iż można było kontynuować grę bez udzielania na nie odpowiedzi, grając na punkty z licznika bank, a ponadto istnienie podpowiedzi w postaci „koła ratunkowego”, które za każdym razem jednoznacznie wskazywało grającemu prawidłową odpowiedź.

W ocenie Sądu oskarżona A. G. (1) w okresie od dnia 1 października 2016r. do dnia 23 stycznia 2017r. w U. w budynku lokalu Bistro Na (...) przy ul. (...) b/n, działając jako Prezes Zarządu Spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R. przy ul. (...), zarejestrowanej w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem KRS (...), urządziła gry na automacie do gier o nazwie A. Q. nr (...) w ten sposób, że wynajęła powierzchnię użytkową lokalu Bistro Na (...) D. T. (1) ul. (...) b/n, (...) U., gdzie wstawiła ww. automat udostępniając go nieokreślonemu kręgowi adresatów z naruszeniem przepisów art. 6 ust. 1, art. 14 ust. 1 i art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych, tj. poza kasynem gry, bez wymaganej koncesji i bez rejestracji przedmiotowego automatu do gier przez właściwego naczelnika urzędu celnego, czym dopuściła się przestępstwa z art. 107 §1 kks.

Odpowiedzialności karnej ze wskazanego przepisu podlega ten, kto wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia urządzi lub prowadzi grę losową, grę na automacie lub zakład wzajemny. Przepis ten ma charakter blankietowy, a jego zakres zastosowania wynika z regulacji zawartych przede wszystkim w ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (tj. Dz.U. 2009, Nr 2001 poz. 1540, ze zm.). W niniejszej sprawie zastosowanie znalazły przepisy art. 6 ust. 1, art. 14 ust. 1 i art. 23a ust. 1. ustawy o grach hazardowych. Działanie A. G. (1) pozostawało w sprzeczności z przepisem art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych, który stanowi, iż działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości i gier na automatach może być prowadzona po uzyskaniu koncesji na kasyno gry. W rozumieniu art. 2 ust. 3 ustawy o grach hazardowych grami na automatach są gry na urządzeniach mechanicznych, elektromechanicznych lub elektronicznych, w tym komputerowych o wygrane pieniężne lub rzeczowe, w których gra zawiera element losowości. Oskarżona pomimo faktycznego prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie urządzania gier na automatach nie uzyskała dla spółki (...) Sp. z o.o. na ten rodzaj działalności gospodarczej wymaganej koncesji lub zezwolenia. A. G. (1) nie dokonała także rejestracji automatu w urzędzie celno-skarbowym, co pozostaje w sprzeczności z przepisem art. 23a ust. 1 ustawy o grach hazardowych, stanowiącym, iż automaty do gier, urządzenia losujące i urządzenia do gier mogą być eksploatowane przez podmioty posiadające koncesję lub zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie gier losowych lub gier na automatach oraz przez podmioty wykonujące monopol państwa, po ich zarejestrowaniu przez naczelnika urzędu celno-skarbowego. Ponadto, automat do gier umieszczony został w lokalu o charakterze gastronomicznym, nie zaliczającym się do kasyn w rozumieniu ustawy o grach hazardowych, co stanowiło naruszenie przepisu art. 14 ust. 1 ustawy o grach hazardowych, zgodnie z którym urządzanie gier cylindrycznych, gier w karty, w tym turniejów gry w pokera, gier w kości oraz gier na automatach jest dozwolone wyłącznie w kasynach gier na zasadach i warunkach określonych w zatwierdzonym regulaminie i udzielonej koncesji lub udzielonym zezwoleniu.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał oskarżoną A. G. (1) za winną popełnienia czynu zarzucanego jej aktem oskarżenia, stanowiącego przestępstwo z art. 107 §1 kks i orzekł wobec niej karę grzywny w liczbie 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 (siedemdziesięciu) złotych.

Zgodnie z art. 29 pkt 2 kks w zw. z art. 30 §1 i §5 kks i art. 31 §1a kks Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci automatu do gier o nazwie A. Q. o nr (...) oraz kluczy do automatu w ilości 7 sztuk. Orzeczenie przepadku automatu do gier było obligatoryjne wobec stwierdzenia popełnienia przestępstwa z art. 107 §1 kks.

W ocenie Sądu orzeczona kara jest adekwatna do winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu, jakiego dopuściła się oskarżona, spełniając jednocześnie wobec niej cele zapobiegawcze i wychowawcze.

Sąd wziął pod uwagę przede wszystkim sposób i okoliczności popełnienia przestępstwa, a zatem niewielki rozmiar działalności oskarżonej, stanowiącej przedmiot aktu oskarżenia w niniejszej sprawie. Gry urządzone były bowiem na jednym automacie, w niedługim okresie czasu i generowały przychody o nieznaczonej wysokości. Społeczna szkodliwość czynu przypisanego oskarżonej powinna być rozważana na gruncie naruszenia przepisów o charakterze formalnym, służących regulacji i nadzorowi państwa nad urządzeniem gier hazardowych i ten aspekt znajduje wyraz w wymierzonej karze grzywny.

Jako okoliczność obciążającą oskarżoną Sąd wziął pod uwagę wielokrotną karalność oskarżonej za podobne przestępstwa (karta karna k. 357-366). Okoliczności łagodzących nie dopatrzyl się.

Orzeczeni o kosztach sądowych i opłacie oparto na powołanych w pkt. III wyroku przepisach prawa.